

GREEK / GERMAN / ENGLISH / FRENCH

Γιώργος Λίλλης (Giorgos Lillis)

Ο ΟΝΕΙΡΟΠΟΙΟΣ

I

- Τι είδες ονειροποιέ στο ταξίδι σου;

- Είδα ένα καύκαλο όπου μέσα του κοιμόταν ένα αντρόγυνο και στα σκεπάσματα τους κάποιος είχε ράψει φεγγάρια, ήλιους, άστρα κι αλφάβητα άγνωστων λαών.
 Είδα την πυραμίδα παγωτό στο χέρι έφηβου θεού και το καραβάνι εκείνο που πέρασε από μπρος μου κι όπως όλοι τους φορούσαν ρούχα γαλάζια από μακριά έμοιαζαν περισσότερο ποτάμι παρά μ' ανθρώπους.
 Είδα το μισοφέγγαρο, τόξο στα χέρια του γαλαξία και τη θάλασσα που παντρεύτηκε τη χώρα μου και γέννησε δύο γιους, τον Αιγαίο και τον Ιόνιο.
 Είδα τα παλιά γεφύρια να γίνονται πέτρινα κούτσουρα παρατημένα στις ρεματιές. Καμιά φωτιά δεν έδιωξε το σκοτάδι που κράτησαν τα πλατάνια στην πλάτη τους.

II

Κι έσκυψα μέσα μου ψάχνοντας τους τέσσερις τοίχους και την οροφή.
 Βούλιαζε το φως σε αρχαία σύννεφα - σκουριασμένα φορτηγά του ήλιου.-
 Και φοβήθηκα να μη γίνει καμιά διαρροή μέσα στην κίνηση της περιστροφής της γης.
 Και είπα:
 Με ποιο βοτάνι να πλάσω ύπνο τέτοιο, στέρεο με τις τριήρεις μου έτοιμες να φύγουν για την μακρινή της πατρίδας φωτιά;

III

Νηφάλιος κοιτάζω τους γερανούς της φαντασίας να γκρεμίζουν τα ντουβάρια της λογικής πολυκατοικίες του κάτω κόσμου δίχως θέα.
 Σκευωρία η διάρκεια. Πότε στέρεψαν τα ποτάμια του χρόνου;

Πλακώνει το επίγειο
 κι εγώ φορώ φανελάκι τη βαρύτητα και κοιτώ.

GERMAN

Der Traummacher

I

III

Ich lauschte in mich hinein und suchte ab die vier Wände
das Dach.
Das Licht versank in uralten Wolken
– verrostete Lastwagen der Sonne –
Ich fürchtete, dass innerhalb der Erdbewegung
ein Auslaufen stattfinden könnte.
Ich sagte:
Mit welchem Kraut soll ich solch einen Schlaf formen, fest
und mit meiner Triere zur Abfahrt bereit
nach der fernen Heimat des Feuers?

III

Nüchtern schaue ich den Kränen der Phantasie zu
wie sie das Mauerwerk der Logik abreißen
Hochhäuser der Unterwelt ohne Aussicht.
Listig die Dauer. Wann versiegten die Flüsse
der Zeit?

Das Irdische zerdrückt.
Ich trage die Schwerkraft zum Unterhemd und schaue hinauf.
Viele hielten es nicht aus. Sie gingen fort, kamen nicht wieder
Es gibt andere, die haben alles gesehen
nun ruhen sie sich aus im Vergessen
andere, die nichts sahen und immer noch warten.

(Übersetzung: Niki Eideneier)

ENGLISH**The Dream-Maker****I**

– What did you see on your journey, dream-maker?
 – I saw a tortoise shell in which a couple slept,
 on whose cover were sewn moons and suns, stars and the ABCs
 of unknown nations.

I saw the pyramid as an ice-cream cone in the hand of a juvenile god
 and the caravan, that passed me by
 and since they all wore blue clothes
 they looked from afar like a river rather than humans.
 I saw the crescent of the moon as a bow in the hands of a galaxy
 the sea, that married my country
 and bore two sons, Aegeis and Ionion
 I saw old bridges turn to stone stumps, deserted in the ravines
 No fire was able to chase away the darkness
 that the plane tree carried on their backs.

II

I listen into myself and search the four walls
 the roof.
 The light went under in ancient clouds
 – rusty lorries of the sun –
 I feared that within the movement of the earth
 a leak could spring.
 I said:
 With which herbs shall I form such sleep, firm
 and with my Triere ready for departure
 towards the distant homeland of the fire?

III

Rationally I watched the cranes of fantasy
 destroy the brickwork of logic
 Skyscrapers of the underworld without a view
 Cunning the duration. When did the rivers of time
 dry up?

The earthly goods squashed.
 I carry gravity as a vest and look up.
 Many could not bear it. They left and did not return
 There are others, who have seen everything
 and now rest in their forgetting
 others, who did not see anything are still waiting.

(Translation: Christiane and William Leahy)

FRENCH**Le faiseur de rêves****I**

– Qu’as-tu vu en voyage, faiseur de rêves ?
 – J’ai vu une cuirasse de tortue, un couple y dormait,
 sur leur couverture quelqu’un avait brodé des lunes et des soleils, des étoiles,
 l’alphabet de peuples inconnus

J’ai vu la pyramide comme un cornet de glace dans la
 main d’un dieu juvénile
 et cette caravane qui passait devant moi
 et comme ils étaient tous vêtus de bleu
 on aurait dit de loin un fleuve et non des gens.
 J’ai vu la demi-lune comme un arc dans les mains de la galaxie
 la mer, qui a épousé mon pays
 et donné naissance à deux fils, Egeis et Ionion
 J’ai vu les vieux ponts devenir moignons de pierre, abandonnés dans les ravins
 Aucun feu ne pouvait dissiper l’obscurité
 que les platanes portent sur leur dos.

II

J’ai écouté en moi-même et ausculté les quatre murs
 le toit.
 La lumière sombrait dans d’antiques nuages
 – camions rouillés du soleil –
 Je craignais que le mécanisme du mouvement de la terre
 ne ralentisse et s’arrête.
 J’ai dit :
 Quelle herbe pour former un tel sommeil, profond
 et prêt au départ avec ma trière
 vers la lointaine patrie du feu?

III

Lucide je regarde les grues de l’imagination
 Démolir les murs de la logique
 Gratte-ciel du monde d’en bas sans perspective.
 Rusée la durée. Quand se sont taris les fleuves
 du temps ?

La pression du terrestre désagrège.
 Je porte la pesanteur en linge de corps et lève les yeux
 Beaucoup ne l’ont pas supporté. Ils sont partis, ne sont pas revenus
 Il y en a d’autres qui ont tout vu
 maintenant ils se reposent dans l’oubli
 d’autres n’ont rien vu et attendent encore.

(Traduction: Annette Gérard)